

Sygn. akt I CK 570/04

POSTANOWIENIE

Dnia 10 listopada 2004 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Hubert Wrzeszcz

w sprawie z powództwa A.M.

przeciwko A.S.

o ustalenie ojcostwa,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 10 listopada 2004 r.,

na skutek kasacji powoda od wyroku Sądu Okręgowego w W.

z dnia 4 grudnia 2003 r., sygn. akt [...],

odrzuca kasację.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy w W. wyrokiem z dnia 4 grudnia 2003 r. oddalił apelację powoda od wyroku, którym Sąd Rejonowy w W. oddalił powództwo o ustalenie ojcostwa.

W kasacji, opartej na drugiej podstawie z art. 393¹ k.p.c., pełnomocnik powoda zarzucił obrazę art. 217 k.p.c. Kasacja nie zawiera przedstawienia okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 393³ § 1 pkt 3 k.p.c. jednym z elementów konstrukcyjnych kasacji jest przedstawienie okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie. Wskazanie tych okoliczności umożliwia Sądowi Najwyższemu dokonanie oceny, czy nie zachodzą podstawy do odmowy przyjęcia kasacji do rozpoznania (art. 393 k.p.c.). Omawiane okoliczności powinny wprost nawiązywać do treści art. 393 k.p.c. To oznacza, że skarżący, aby uczynić zadość wymaganiu kasacji określone w art. 393³ § 1 pkt 3 k.p.c., powinien wykazać, że w sprawie wystąpiło istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania bądź oczywiste naruszenie prawa (por. uchwała połączonych Izb SN: Administracyjnej, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oraz Cywilnej z dnia 17 grudnia 2002 r., III CZP 72/02, OSNC 2003, nr 7 – 8, poz. 92).

Brak kasacji, polegający na nie przedstawieniu okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie – jak wyjaśnił Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 9 listopada 2000 r., II CKN 1385/00 (OSNC 2001, nr 3, poz. 51) – powoduje odrzucenie kasacji bez wzywania do jego usunięcia. To stanowisko Sąd Najwyższy uściślił w postanowieniu z dnia 12 grudnia 2000r., V CKN 1780/00 (OSNC 2001, nr 3, poz. 52), stwierdzając, że spełnienie obowiązku określonego w art. 393³ § 1 pkt 3 k.p.c. nie może polegać na odwołaniu się przez skarżącego do uzasadnienia podstaw kasacyjnych, bez przedstawienia okoliczności wskazanych w wymienionym przepisie, a w postanowieniu z dnia 22 marca 2000r., V CZ 131/00

(OSNC 2000, nr 10, poz. 156) zaznaczył wyraźnie, że jeżeli skarżący nie wskazał w kasacji okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie, to obowiązek ich przedstawienia nie jest spełniony, choćby dały się one wywieść z uzasadnienia kasacji. Z postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 30 maja 2001 r., III CZ 36/01 (OSNC 2002, nr 2, poz. 22) wynika natomiast, że okoliczności uzasadniające rozpoznanie, o których mowa w art. 393³ § 1 pkt 3 k.p.c. powinny być – podobnie jak pozostałe elementy przewidziane w tym przepisie – przedstawione w wydzielonej części kasacji, jako odrębny element pisma procesowego.

Kasacja nie zawiera przedstawienia przynajmniej jednej z wyżej wymienionych okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie. Należało zatem uznać, że kasacja jest dotknięta brakiem, który powoduje jej odrzucenie bez wzywania do usunięcia stwierdzonego braku.

Z przedstawionych powodów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji postanowienia (art. 393⁷ § 2 k.p.c.).